

POSPRAWIAĆ (3) *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (tak w po-); pierwsze a jasne.

fut 3 sg posprawiąsz (1). \diamond *praet 3 sg m* posprawiął (2).

Sł stp, Cn brak, Linde także XVIII w.

1. *Uczynić, wykonać, przygotować czegoś wiele; complere, praeparare Vulg; facere PolAnt [co (pl)]*
(2) : [Te łą łprzety Przybytku świadectwá [...]: ktore Befeleel [...]/ ná rozkazanie Páńskie przez Moizełłá pospráwiáł *Leop Ex 38/22 (Linde).*]

posprawiać z czego (1): Ktemu pospráwiáłz [*w przybytku Pańskim*] opony z wełny koźiey ná namiot *BibRadz Ex 26/7.*

posprawiać komu (1): Pospráwiáł też Ozyałz/ wślytkiemu woýtku tharcze/ y włócznie/ y przyłbice/ y páncerze/ y łuki/ y proce ná cífkánie kámienia. *Leop 2.Par 26/14.*

2. *Stworzyć wiele [co (pl)] (1) :* Pan á łtworzyciel náłz gdy wślytkye rzeczy ná łwiecye mocą á wzglédem łwym pospráwiáł/ zaráz y odzyenim yednym [*ludzi*] obdárzył. *GliczKsiqż F.*

Synonimy: 1. naczynić, nadziałać, nagotować, przygotować; 2. stworzyć, udziałać.

Formacje współrdzenne cf PRAWIĆ.